

שלוש עם גבר, ועליהם נאמר על שלשה פשעי ישראל, ועל ארבעה לא אשיכנו, שלא מחזיר אותם לגוף רביעי ולא בגאולה רביעית, אלא נאמר בישראל יהו"ה בדרך נחננו ואין עמו אל נכר, בגלל זה פרשה בעלי המשנה אין מקבלים גרים לימות המשיח.

ועוד אי הבל אחיד, בא וראה, שתי האותיות הללו שמעתי שלמקום עליון היו עולות, א"י א' אמון מפלא ומכסה, י' מחשבה, שבמקום הזה חטאו אדם והבל, ונאמר שהם א' פתר עליון, י' מחשבה, למעלה למעלה התעלה החטא הזה. אמר לו רבי אלעזר: אבא, והרי כמה מחשבות הן; השכינה נקראת מחשבה, והיא י' מן אדנ"י וחקמה מחשבה, וכתר שהיא א' מן אדנ"י מחשבה, וכמה מחשבות הן זו למעלה מזו וזו על גב זו, זהו שפתיב פי גבה מעל גבה שמר וגבהים עליהם, ולמעלה מפלג המחשבה הנסתרת של כל הנסתרים, עליונה על כל העליונים, שאין מחשבה אחרת למעלה ממנה, וכמה מחשבות הן לבושים זו לזו, והוא נודע שלא חטא אלא במחשבה שהיא לבוש, זהו שפתיב ואירא פי עירום אנכי ואחבא. נאמר באדם ואחבא, ונאמר במשה ויסתר משה פניו. אמר רבי שמעון: בני, בודאי בכל חטא אדם, במחשבה שהיא לבוש, ובמחשבה שהיא מבפנים, ומשום זה אמר למשה בזמן שאמר הראני נא את פכדך, אמר, פי לא יראני האדם וחי, שאם זכה שיראני, וחי לעולם,

זכה שיראני, וחי לעולם,

והן כל אלה יפעל אל פעמים שלש עם גבר, ועליהו אתמר (עמוס ב ו) על שלשה פשעי ישראל, ועל ארבעה לא אשיכנו, דלא אהדר לון בגופא רביעאה, ולא בפורקנא רביעאה, אלא אתמר בישראל (דברים לב יב) יהו"ה בדרך נחננו ואין עמו אל נכר, בגין דא אוקמוה מארי מתניתין אין מקבלים גרים לימות המשיח.

ועוד (דף קטו ע"א) אי הבל אחיד, תא חזי תרין אתוון אלין שמענא דלא תר עלאה הוו סלקין, א"י, א' אמון מפלא ומכסה, י' מחשבה, דבהאי אתר חאבו אדם והבל, ואתמר דאינון א' פתר עליון, י' מחשבה, לעילא לעילא אסתלק האי חובה, אמר ליה רבי אלעזר, אבא, והא כמה מחשבות אינון, שכינתא אתקרי מחשבה, ואיהי י' מן אדנ"י וחקמה מחשבה, וכתר דאיהי א' מן אדנ"י מחשבה, וכמה מחשבין אינון דא לעילא מן דא, ודא על גב דא, הדא הוא דכתיב (קהלת ה ו) פי גבה מעל גבה שמר וגבהים עליהם, ולעילא מפלהו מחשבה סתימא דכל סתימין, עלאה על כל עלאין, דלית מחשבה אחרא לעילא מניה, וכמה מחשבין אינון לבושין דא לדא, ואיהו אשתמודע דלא חאב אלא במחשבה דאיהי לבושא, הדא הוא דכתיב (בראשית ג י) ואירא פי עירום אנכי ואחבא, אתמר באדם ואחבא ואתמר במשה (שמות ג ו) ויסתר משה פניו.

אמר רבי שמעון, ברי, בודאי בכלא חאב אדם, במחשבה דאיהי לבושא, ובמחשבה דאיהי מלגאו, ובגין דא אמר למשה בזמנא דאמר (שמות לג יח) הראני נא את פכדך, אמר, פי לא יראני האדם וחי, דאם

ומשום זה אמר לו לא תוכל לראות את פני, ולא אינון פנים הכא אלא פנים דלא נראין, באתר דאשתמודע עלת העלות, ובאתר דאתגלויא, וחוכא דאדם גרים דלא יכיל משה לאסתכלא ביה, כל שפן אחרא, דעלת העלות אסתלק ממחשבה דחאב בה אדם, ובגין דא עין לא תשורהו, ומחשבה לא תכילהו, לא יכיל לאשגא ליה, דאיהו חי החיים, ובאתר דאיהו שריא לית מיתה תמן, ומחשבה דאסתלק מניה, בודאי איהו חכמה לבושא לחכמה סתימאה, בודאי בה חאב אדם, ובגין דא אתמר ביה (בראשית ג') ואירא פי עירום אנכי ואחבא.

אמר רבי אלעזר, והא מהכא משמע דלא חאב במחשבה עלאה אלא בההיא דאיהי לבושא מניה, ואשתתאר איהו (דף קטו ע"ב) בההיא דאיהי מלגאו, במוחא בלא קרקפתא, ובגין דא ואירא, דאזדעזע מההיא דלגו מן מחשבה סתימא דאיהו עלת העלות, אמר ליה רבי שמעון, ברי, במחשבה דאיהו מוחא אוף הכי חב דזרעא מתמן נפיק, דאיהו נביעו דאילנא דחיי דאיהו אור קדמון ואור צח ואור מצוחצח, תלת טפין דאתרמיזו ביי עלאה, קוצא דלעילא וקוצא דלתתא וגיו באמצעיתא, וערב תמן חשף דאפטיק בין עלת העלות למוחא סתימא, ובגין דא (שמות לג כ) פי לא יראני האדם וחי עד דההוא חשף אתעבר מתמן, ודא איהו רזא (ישעיה נט כ) פי אם עונותיכם היו מבדלים בינכם ובין אלהיכם, ומשום זה לא יראני האדם וחי, עד שאותו החשף יעבר משם, וזהו הסוד פי אם עונותיכם היו מבדלים בינכם ובין אלהיכם, ומשום זה לא יראני האדם וחי, עד שאותו החשף יעבר משם, כל שפן העין, עד שעובר משם אותו החשף, וכמותו למטה יש ענן חשכה, שנאמר בה סכתה בענן לך כו'.

ובגין דא אמר ליה לא (שמות לג כ) תוכל לראות את פני, ולא אינון פנים הכא אלא פנים דלא נראין, באתר דאשתמודע עלת העלות, ובאתר דאתגלויא, וחוכא דאדם גרים דלא יכיל משה לאסתכלא ביה, כל שפן אחרא, דעלת העלות אסתלק ממחשבה דחאב בה אדם, ובגין דא עין לא תשורהו, ומחשבה לא תכילהו, לא יכיל לאשגא ליה, דאיהו חי החיים, ובאתר דאיהו שריא לית מיתה תמן, ומחשבה דאסתלק מניה, בודאי איהו חכמה לבושא לחכמה סתימאה, בודאי בה חאב אדם, ובגין דא אתמר ביה (בראשית ג') ואירא פי עירום אנכי ואחבא.

אמר רבי אלעזר, והא מהכא משמע דלא חאב במחשבה עלאה אלא בההיא דאיהי לבושא מניה, ואשתתאר איהו (דף קטו ע"ב) בההיא דאיהי מלגאו, במוחא בלא קרקפתא, ובגין דא ואירא, דאזדעזע מההיא דלגו מן מחשבה סתימא דאיהו עלת העלות, אמר ליה רבי שמעון, ברי, במחשבה דאיהו מוחא אוף הכי חב דזרעא מתמן נפיק, דאיהו נביעו דאילנא דחיי דאיהו אור קדמון ואור צח ואור מצוחצח, תלת טפין דאתרמיזו ביי עלאה, קוצא דלעילא וקוצא דלתתא וגיו באמצעיתא, וערב תמן חשף דאפטיק בין עלת העלות למוחא סתימא, ובגין דא (שמות לג כ) פי לא יראני האדם וחי עד דההוא חשף אתעבר מתמן, ודא איהו רזא (ישעיה נט כ) פי אם עונותיכם היו מבדלים בינכם ובין אלהיכם, ומשום זה לא יראני האדם וחי, עד שאותו החשף יעבר משם, כל שפן העין, עד שעובר משם אותו החשף, וכמותו למטה יש ענן חשכה, שנאמר בה סכתה בענן לך כו'.